

מסורת הש"ס

שנת ה'תשס"ז
ה'תשס"ח

גליון הש"ס

דנראה מבחון לרב נידון משום לחי כס"ד מעיקרה אליה דרב וחי לחי אך קשה דלא שייך לומר קמפלגי דברכי יוסף הואיל ונא איירי בנא יוסף ה"א דפלגי נמי בנדי רחבה הואל היכי שרי שמואל בנא דברי נמי וא"י דנראה מבחון האמר דמחזק דלון נידון משום לחי לכן ה"א ויום לרב נמי הוא קשה הואיל וסבר דנידון משום לחי אחאי אסר משום אסא תלמי דבכלה לנדי רחבה אסור לבויו עמלא אפילו למאן דאמר נידון משום לעיל דרב יהודה בכלה לאחנא דרבר בכלה נמי האל זו כאן בזה משום מחמת קשיא חזק אלא קבלה יהיה בידו אך יס לפרש נמי שיעט רש"י בבימיה מבית אסמים וחי הוקר לרעה והוא כדמילי ואפי מנעליין ונבדאית בה דיוורן דמחפלי בין עירובי וצין לא עירבו דלא גרע מחורבה מחורבה והסתי אסורה אי לאו דס"ד השתא דסבר רב יהודה נראה משמע דהשתא בכל ענין אפילו בנא לנדי רחבה ונפרטה (א) חזר כנגדו ונראה דלא ה"א מופלג א"כ על ברכא פ"ל דאמר מבחון וסבר דמפסיג דלון פשיטא דלא ה"א מופלג וא"כ איכא תרמי לרעושתא שאינו אחד מופלג ודאי שכיב לחי והשתא לא ה"א תרמי לרעושתא (דחשיב) לחי מזד אחד ונעבדא דלא ה"א הוא הדין חזר אע"י דרב יוסף אסור משמיה דרב יהודה לא שנו ה"א ופי מפקא. חזר מותרת ומוכי אסור השתא וסבר לאחנא אין סברה לאסור משום פילוש מדקאמר ונפרך חזר כנגדו אסור משמע דאסור משום דנפרך כמלואו דהיינו בלא עירובי וידלא נפרטה כמלואו ה"א כמפולג ולא התייב לחי עד דליכא לורת הפחת עודה מנדק פתא נעוד דאי לא מופלג אלא משום פילוש ה"א ה"א ליימיר מבין שנפרך משום בלא עירובי וסבר נראה מבחון וסבר דמפסיג אינו נידון משום לחי משום לחי דאפילו נידון משום לחי ה"א מופלג דהא רב יוסף אסר בנא בעירובי פ"י הא דרב יהודה בכלה לאחנא בדמפרש רב יוסף אע"י דלא פירש כן עוד כיון דסבר רב נראה מבחון לא ה"א לחי חזא חזא לפרש דיוסף אפי לחי נראה מבחון נידון משום לחי בדדקיי לקמן ממלתי דרב דבריו אמר משמיה דרב ונראה לרב יוסף דהקסיו נמי ה"א משמיה דרב נקסם משמיה דרב יהודה מ"מ ה"א נראה לו שגם ה"א דמבר רב ורבי יוסף לחדש וימיה רבינו מנחל מיישב דלמי שפיר דקא מיפלגי דברכי שלא כנגד זה ולקמן נמי משמע דרבה פליג דארכ יוסף דפרך ולרבה ד